

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ

ក្រសួងសង្គមកិច្ច ការងារ
បណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈ និងយុវនីតិសម្បទា

លេខ ០០៥ សកបយ

ភ្នំពេញ ថ្ងៃទី ០៤ ខែ ៧ ឆ្នាំ ២០០០

សាកល

ស្តីពី

សិទ្ធិធ្វើកូដកម្ម

ក្រសួងសង្គមកិច្ច ការងារ បណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈ និងយុវនីតិសម្បទា បានសង្កេតឃើញថា ចោលយៈ
ពេលចុងក្រោយនេះ មានសកម្មភាពមិនប្រក្រតីមួយចំនួនបានកើតឡើងជាបន្តបន្ទាប់ ក្រោមការដឹកនាំរបស់
អ្នកដឹកនាំសហព័ទ្ធសហជីព និងសហជីពខ្លះ ។ យោងតាមរដ្ឋធម្មនុញ្ញឆ្នាំ ១៩៩៣ នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
និងជំពូកទី១៣ នៃច្បាប់ស្តីពីការងារ កម្មករនិយោជិត មានសិទ្ធិធ្វើកូដកម្ម ប៉ុន្តែសិទ្ធិធ្វើកូដកម្មនេះ ត្រូវយក
មកអនុវត្តនៅក្នុងក្របខ័ណ្ឌនៃច្បាប់ ។ មាត្រា ៣១៨ កថាខ័ណ្ឌទី១ នៃច្បាប់ស្តីពីការងារ បានចែងថា កូដ
កម្ម គឺជា ការឈប់ធ្វើការដោយកម្មករ និយោជិត ១ក្រុម ដែលមានការព្រមព្រៀងគ្នា ហើយបានធ្វើឡើង
នៅក្នុងសហគ្រាសមួយ ឬ គ្រឹះស្ថានមួយ ក្នុងគោលបំណងដើម្បីទទួលបាននូវដែនព្រះស្រាយដ៏យុត្តិធម៌ ចំពោះ
ការទាមទាររបស់កម្មករនិយោជិត ពីនិយោជក ហើយក៏ជាលក្ខខណ្ឌ ដើម្បីចូលធ្វើការវិញ ។ កូដកម្ម គឺជា
ការឈប់ធ្វើការងារ ដែលកម្មករនិយោជិត ត្រូវស្ថិតនៅក្នុងបរិវេណពេទ្រក្រ សហគ្រាស គ្រឹះស្ថាន ដើម្បីធ្វើ
ការភារី ឬ ទាមទារអ្វីមួយ ពីនិយោជក ពោលគឺកូដកម្ម មិនមែនជាការដាក់ខ្លួន ជាក្រុម ជាកូដ ជាកូដ ទៅ
ចិញ្ចឹមផ្សេងៗនោះឡើយ ។

មាត្រា ៣២៣ នៃច្បាប់ស្តីពីការងារចែងថា កូដកម្មត្រូវប្រកាសធ្វើតាមនីតិវិធីដែលមានកំណត់ក្នុង
លក្ខន្តិកៈសហជីព ។ លក្ខន្តិកៈនេះ ត្រូវកំណត់អំពីការអនុវត្តដោយការពារឆ្ពោះជាសម្ងាត់ ស្តីពីការសម្រេច
អោយធ្វើកូដកម្ម ពោលគឺ មុននិងសំរេចធ្វើកូដកម្ម អ្នកដឹកនាំសហជីព ត្រូវធ្វើការប្រជុំ និងស្នើសុំការអនុម័ត
ពី កម្មករ និយោជិត ដែលជា សមាជិករបស់ខ្លួន អំពីការធ្វើកូដកម្មនេះ បើកម្មករ និយោជិត មិនយល់ព្រម
មិនឯកភាពទេ កូដកម្មនឹងមិនត្រូវប្រព្រឹត្តឡើយទេ មិនមែនអ្នកដឹកនាំសហជីពសំរេចដោយចិត្តឯង ហើយទៅ
បំផុស ឬ បង្ខិតបង្ខំ បងប្អូនកម្មករ និយោជិត អោយធ្វើកូដកម្មឡើយ ។

មាត្រា ៣២៤ នៃច្បាប់ស្តីពីការងារ បានចែង អំពី ការដុះដំណឹងមុន ក្នុងរយៈពេលប្រាំពីរថ្ងៃ
យ៉ាងតិច គិតតែថ្ងៃធ្វើការ មុននឹងធ្វើកូដកម្ម ពោលគឺបើសិនជាសមាជិក សហជីពអនុម័ត ឯកភាពធ្វើកូដកម្ម

នោះមុនពេលធ្វើក្នុងកម្មវត្ថុអ្នកដឹកនាំសហជីពត្រូវជូនដំណឹងទៅនិយោជករបស់ខ្លួន និងក្រសួងសង្គមកិច្ច ការងារ បណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈ និងយុវនីតិសម្បទា រយៈពេលយ៉ាងតិច ៧ ថ្ងៃ មុនធ្វើក្នុងកម្ម ។

មាត្រា៣៣០ នៃច្បាប់ស្តីពីការងារ បានចែងថា ក្នុងកម្មត្រូវប្រព្រឹត្តិទៅដោយសន្តិវិធី ។

មាត្រា៣៣១ នៃច្បាប់ស្តីពីការងារ បានចែងថា សេរីភាពនៃការធ្វើការងាររបស់អ្នកមិនមែនជា ក្នុងករ ត្រូវបានការពារទល់នឹងការបង្ខិតបង្ខំ ឬ ការគំរាមកំហែង ផ្សេងៗ ពេលគឺ កម្មករ និយោជិតដែល មិនចង់ចូលរួមធ្វើក្នុងកម្ម អាចនៅធ្វើការជាធម្មតាបាន គ្មានអ្នកដឹកនាំសហជីពណា ឬ ជនណា អាចបង្ខិតបង្ខំ គំរាមកំហែង អោយលុះតាមអំពើចិត្តរបស់ខ្លួនឡើយ ។

ចំពោះការធ្វើសកម្មភាពមិនប្រក្រតីកន្លងទៅ ដែលមានទ្រង់ទ្រាយជាតក្កកម្ម ដែលដឹកនាំដោយ អ្នកដឹកនាំ សហព័ន្ធសហជីព និង សហជីព ខ្លះ នាអំឡុងពេលកន្លងមក គឺមិនបានអនុវត្តទៅតាមបទបញ្ញត្តិ ទាំងឡាយ នៃ ច្បាប់ស្តីពីការងារទេ ។

ចាប់ពីពេលនេះតទៅ អ្នកដឹកនាំ ឬ អភិបាល នៃអង្គការសហជីព និងសហព័ន្ធសហជីព ត្រូវអនុវត្ត "សិទ្ធិធ្វើក្នុងកម្ម" អោយបានត្រឹមត្រូវតាមច្បាប់ និង បទបញ្ញត្តិស្តីពីការងារ ជាតំហិត ។ ជនប្រព្រឹត្តិល្មើសនឹង មាត្រាទាំងឡាយនៃច្បាប់ស្តីពីការងារ ត្រូវទទួលទោស ដូចមានចែងក្នុងជំពូកទី ១៦ នៃច្បាប់នេះ និងបទ បញ្ញត្តិ របស់រដ្ឋជាធរមាន ។

ក្រសួងសង្គមកិច្ច ការងារ បណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈ និងយុវនីតិសម្បទា មានសេចក្តីសម្បិទយ៉ាង មុត មាំមាំ អ្នកដឹកនាំសហជីព សហព័ន្ធសហជីព ព្រមទាំងបងប្អូនកម្មករ និយោជិត និងអនុវត្តបានត្រឹម ត្រូវតាមច្បាប់ ស្តីពីការងារ ជាតំហិត ។

រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសង្គមកិច្ច ការងារ បណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈ និងយុវនីតិសម្បទា

ចុះថ្ងៃទី១៩

- ទទួលកិច្ចការបណ្តាញ
- អគ្គនាយកដ្ឋានការងារស្រាវជ្រាវ
- អគ្គនាយកដ្ឋានការងាររដ្ឋបាល
- ទទួលកិច្ចការសម្របសម្រួលការងារសង្គម
- ទីស្តីការគណៈរដ្ឋមន្ត្រី
- គ្រប់ក្រសួងពាក់ព័ន្ធ ដើម្បីផ្សព្វផ្សាយ
- អគ្គនាយកដ្ឋាន ការងារ និងបណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈ ដើម្បីផ្សព្វផ្សាយ និងអនុវត្ត
- គ្រប់មន្ទីរសង្គមកិច្ច ការងារ បណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈ និងយុវនីតិសម្បទា ខេត្ត- ក្រុង ដើម្បីផ្សព្វផ្សាយ និងអនុវត្ត
- សមាគមនិយោជក ដើម្បីអនុវត្ត
- សហព័ន្ធសហជីព ដើម្បីអនុវត្ត
- គ្រប់បណ្តាញវិទ្យុ និងទូរទស្សន៍ ដើម្បីផ្សព្វផ្សាយ
- រាជកិច្ច
- កាលបរិច្ឆេទ និង ឯកសារ

